

Spørgsmål nr. 22:

Hvordan vil vedkommende være stillet under den nye revalideringsydelse, jf. Alm. del – bil. 42?

Svar:

Hovedudgangspunktet ved bedømmelsen af, hvem der skal afholde udgifter i forbindelse med tolkebistand til døve, er, at udgifterne afholdes af den myndighed, som har ansvaret for opgavens løsning, medmindre der er fastsat særlige regler herom.

Såfremt der ikke er hjemmel til eller på anden måde ikke er mulighed for at afholde udgift til tolkebistand efter lovgivningen i øvrigt, er der efter bilstandslovens § 42 mulighed for i uddannelsessituationen at yde støtte til betaling af udgifterne hertil.

Ved udmålingen af hjælp efter bilstandslovens § 42 anlægges der en lempelig vurdering med hensyn til de økonomiske forhold, herunder om der helt eller delvis kan ses bort fra formueforholdene. Dette vil normalt føre til, at der vil kunne ydes hjælp til tolkebistand efter bilstandslovens § 42 uden egentlig økonomisk vurdering. Der kan dog ikke helt ses bort fra de økonomiske forhold, idet hjælpen under alle omstændigheder forudsætter, at der er et behov.

Efter lovforslaget om den nye revalideringsydelse ydes hjælp til tolkebistand i givet fald uden hensyn til formueforhold som en handicapbetinget udgift.

Der er således tale om en helt klar forbedring i forhold til den gældende lovgivning.